

0632 Aroganca.... Kdor se povišuje, bo ponižan.... Domišljavost....

21. oktober 1938: knjiga 13 [Bertha Dudde](#)

Odvisno od tega, kako močna je tvoja volja, boš milost prejel v takšni meri, da boš lahko dosegel notranji mir, kajti tvoje klicanje Gospoda ne ostane neuslišano. Duhovna šibkost in notranje nezadovoljstvo sta posledica pomanjkanja ljubezni, zato bo le povečana ljubezen obnovila stari odnos z nebeškim Očetom, volja, da bi ga dosegel, pa bo vedno spodbujala tudi dejanja ljubezni in vsa duhovna stiska bo razrešena. Zato se zdaj popolnoma prepusti našemu vplivu in začni:

Kdor se povzdiguje, bo ponižan in kdor si prizadeva blesteti pred svetom, se bo nekoč v bridki zapuščenosti spominjal svojega zemeljskega življenja.

Izredno pomembno je, da pot zemeljskega življenja prehodimo v skromnosti in zavedanju lastne šibkosti, saj le tako lahko dosežemo višave. Prav ta boj proti gospodovalnosti (oblastnosti) bo v večnosti prinesel sadove za vaše življenje. Ta aroganca (Überhebung) je bila namreč razlog za odpad od Boga in in za to je bilo in bo življenje na Zemlji največja nevarnost za vašo dušo. In če človek tako visoko ceni svoj ego, potem manjka prvi osnovni pogoj za njegov višji razvoj. In zato, da bi človeški otrok spoznal kako malo lahko doseže sam in kako prazen in neznaten je brez Božje pomoči, bo moral prestatati mnoge dogodke, ki so neizmerno boleči.

Vsa aroganca in vzvišenost se zmanjšata in izgineta, takoj ko se človek sooči z lastno smrtjo. Takrat od tega spoznanja človek ne more več imeti dovolj koristi. Čas, ki ga je prejel po Božji milosti, bo namreč minil. In ne bo uspel pridobiti nobenega sadu za svojo dušo. Človek bi moral vedno temeljito premisliti, kaj mu bo pomenil ves sijaj in bogastvo, vsa zemeljska čast in posvetni ugled, če bi bil nenadoma prisiljen zapustiti svojo zemeljsko dolino.... Šele ko bo spoznal svojo lastno šibkost, bo presegel samega sebe in prejel Gospodovo milost.... Kaj pa človek lahko doseže s svojo lastno močjo.... V svoji samozavesti verjame, da lahko vse stori sam, njegova domišljavost pa narašča, duša pa vse bolj tone v temo.

Prvi bodo zadnji.... Tako govori Gospod, in kdor koli tem besedam verjel, se bo na Zemlji verjetno spametoval.

Vsak talent je Gospodov dar.... Kar človek je in kar ima – samo svojemu Stvarniku (Bogu) se za to lahko zahvali in mu mora biti zato hvaležen, in zato si tega talenta niti najmanj ne more prilastiti kot lastne zasluge. Zato si tudi ne more dati nobnega priznanja. In vsak občutek večvrednosti bo znak duševne slepote, zato do njih svetloba ne bo prišla dokler ne bodo spoznali ničvrednosti zemeljskih zakladov in si prizadevali za pridobivanje večnega bogastva. Če se odpove vsem posvetnim željam, se vzdrži časti in slave ter se potopi v čudesa Božjega stvarstva, se človeku najprej odpre notranje oko, nato pa bo spoznal Božjo veličino in svojo nevrednost.... Prosil bo

in mu bo dano.... tako se bo za vedno vrnil k Očetu, ki mu je nekoč obrnil hrbet....
Amen.

[Bertha Dudde](#)